

فضل بن دکین از عبدالرحمن بن غسیل، از حمزه بن ابی اُسید و زبیر بن منذر بن ابی اُسید نقل می‌کند که می‌گفته‌اند «از دست ابواسید انگشت‌تری زرین بیرون آورده‌اند، و ابواسید مردی بدراز بود.

واقدی می‌گوید: ابواسید ساعدی در مدینه به سال جماعت که سال ششم هجرت است در هفتاد و هشت سالگی درگذشته است.^۱ اعقاب او امروز در مدینه و بغداد سکونت دارند.

مالک بن مسعود

ابن البدی بن عامر بن عوف بن حارثه بن عمر و بن خزرج بن ساعده. در جنگ‌های بدرو اُحد شرکت کرده و درگذشته است و نسل او باقی نیست.

عبدرب بن حق

ابن اوس بن قیس بن ثعلبة بن طریف بن خزرج بن ساعده. این نام و نسب او به روایت موسی بن عقبه و ابومعشر و واقدی است و محمد بن اسحاق به تنها بی نام او را عبدالله نوشته است. عبدالله بن محمد بن عماره انصاری می‌گوید، نام و نسب او چنین است: عبدرب بن حق بن اوس بن عامر بن ثعلبة بن وقش بن ثعلبة. عبدرب بن حق در جنگ‌های بدرو اُحد شرکت کرد و درگذشت و نسلی از او باقی نیست.

از همپیمانان بنی ساعده بن کعب بن خزرج

زیاد بن کعب

ابن عمر و بن عدی بن عامر بن رفاعة بن کلیب بن مودعة بن عدی بن غنم بن ربعة بن رشدان

۱. سال جماعت سال چهلم هجرت است که صلح حضرت امام حسن علیه السلام با معاویه در آن سال صورت گرفته است و سال ششم صحیح نیست و شگفتگی در همه چاپهای طبقات همین گونه چاپ شده است - م.

بن قیس بن جهینه. در جنگ‌های بدر و اُحد شرکت کرد و در گذشته است و نسلی از او باقی نیست. و برادرزاده‌اش.

ضُّمْرَةَ بْنُ عُمَرٍو

ابن عمو و بن کعب. او در جنگ بدر و اُحد شرکت کرد و در جنگ احمد در شوال که سی و دومین ماه هجرت بود، شهید شد. گفته‌اند، نسل او باقی هستند و برخی از ایشان نسب خود را به بَسْبَسَ بن عمو و بن ثعلبه جهینی می‌رسانند.

بَسْبَسَ بن عمو

ابن ثعلبه بن خَرَشَةَ بن زید بن عمو و بن سعد بن ذیبان بن رشدان بن قیس بن جهینه. در جنگ‌های بدر و اُحد شرکت کرده و از او نسلی باقی نیست.

كَعْبَ بْنَ جَمَازَ

ابن مالک بن ثعلبه که هم پیمان ایشان و از قبیله غسان است. واقدی و عبدالله بن محمد بن عمارة انصاری چنین گفته‌اند. محمد بن اسحاق و ابو معشر می‌گویند او از قبیله جهینه است و موسی بن عقبه فقط نام او و نام پدرش را آورده و او را به هیچ‌یک از قبایل اعراب نسبت نداده است. کعب بن جماز در بدر و اُحد شرکت کرده است و نسلی از او باقی نیست. نه تن.

از بُنی جُشمَهَ بن خُزَرَجَ، از شَاصَهَ بُنی سَلَمَهَ بن سَعْدَ بن عَلَى بن اسدَ بن سَارِدَةَ بن تَزِيدَ بن جُشمَهَ، و از خَانِدَانَ حَرَامَ بن كَعْبَ بن غُنمَهَ

عبدالله بن عمو و بن حرام

کنیه‌اش ابو جابر است و مادرش رباب دختر قیس بن قریم بن امية بن سنان بن کعب است. مادر رباب هند دختر مالک بن عامر بن بياض است. عبدالله بن عمو پسری به نام جابر دارد

که در بیعت عقبه حضور داشته است و مادرش انسه دختر عنمه بن عدی بن سنان بن نایی بن عمرو بن سواد است. عبدالله بن عمرو در بیعت عقبه همراه هفتاد تن انصار بوده و یکی از سالاران دوازده گانه است. او در جنگهای بدر و اُحد شرکت کرد و در جنگ اُحد شهید شد.

در ماه شوال که سی و دومین ماه هجرت بود.

عبدالوهاب بن عطاء عجلی از اسماعیل بن مسلم، از ابوزیر، از جابر بن عبدالله نقل می‌کند که می‌گفته است * روز جنگ اُحد چون پدرم کشته شد. رفتم و دیدم او را در پارچه‌ای پیچیده‌اند. چهره‌اش را گشودم و شروع به بوسیدن چهره‌اش کردم و پیامبر(ص) مرا دیدند و از آن کار منع نفرمودند.

عفان بن مسلم و وَهْب بن جریر و عبد‌الملک بن عمرو پدر عامر عقدی و سلیمان بن حرب همگی نقل می‌کنند که شعبه، از قول محمد بن منکدر، از جابر بن عبدالله نقل می‌کرده که جابر می‌گفته است * چون روز جنگ اُحد پدرم شهید شد، پارچه را از روی چهره‌اش کنار زدم و شروع به گریستن کردم. باران رسول خدا(ص) مرا از آن کار منع می‌کردند، ولی پیامبر(ص) مرا منع نفرمودند. عمه‌ام فاطمه شروع به گریستن کرد. پیامبر(ص) فرمودند: چه بر او گریه کنی و چه گریه نکنی تا هنگامی که جسد او را بردارید و دفن کنید فرشتگان با بالهای خود بر او سایه افکنده‌اند.

فضل بن دکین از شریک، از اسود بن قیس، از نَبِيْح عتری، از جابر بن عبدالله نقل می‌کند که می‌گفته است * پدرم و دایی‌ام هردو در جنگ اُحد شهید شدند. مادرم جسد آن دو را بر ماده‌شتری یا شتر نری سوار کرد و به سوی مدینه راه افتاد. در این هنگام منادی رسول خدا(ص) ندا داد که شهیدان خود را همانجا که شهید شده‌اند دفن کنید و آن دو را هم برگرداندند و در جایی که کشته شده بودند، دفن کردند.

عبدالله بن مسلمة بن قنب از مالک بن انس نقل می‌کند * عبدالله بن عمرو و عمرو بن جموح را در یک پارچه کفن کردند و در یک گور به خاک سپردند.

ولید بن مسلم از اوزاعی، از زهري، از جابر بن عبدالله نقل می‌کند * چون پیامبر(ص) برای دفن شهیدان اُحد آمدند، فرمودند: آنها را باز خمها و خونهایشان در پارچه پیچید که خود گواه بر ایشانم. هیچ مسلمانی در راه خدا خون آلوده نمی‌شد مگر اینکه روز قیامت مبعوث می‌شد در حالی که خون از محل زخمش روان است خونی به رنگ زعفران و بوی مشک. جابر می‌گوید: پدرم را در چادری کفن کردند و پیامبر می‌فرمودند:

هر یک از شهیدان که بیشتر قرآن می‌دانسته است، او را پیش از دیگران وارد گور کنید.
گویند، عبدالله بن عمرو بن حرام نخستین شهید مسلمانان در جنگ اُحد است و او را سفیان بن عبد شمس پدر ابواعور سلمی کشته است و پیامبر^(ص) پیش از آنکه مسلمانان به هزیمت برونده برجسته او نماز گزارند و پیامبر^(ص) فرمودند: عبدالله بن عمرو و عمرو بن جموج را به مناسبت دوستی و صفاایی که با یکدیگر داشتند در یک گور دفن کنند، و فرمودند: این دو دوست صمیمی در دنیا را در یک گور دفن کنید.

گوید: عبدالله بن عمرو مردی سرخ روی و جلو سرش بدون موی و کوتاه قامت بود و حال آنکه عمرو بن جموج مردی بلند قامت بود و هردو شناخته شدند و در یک گور دفن شدند. گور آن دو کنار مسیل بود. سالی سیل آن گور را گرفت و آشکار شد بر آن دو جسد دو پارچه بود. عبدالله زخمی بر چهره‌اش داشت که دستش روی آن بود و همین که دست او را از روی آن برداشتند از محل زخم خون جاری شد و چون دستش را به جای نخست گذاشتند خون بند آمد. جابر می‌گوید: پدرم را در گورش همچون خفته‌ای دیدم که هیچ چیز آن تغییری نکرده بود. به جابر گفته شد: آیا کفن او را دیدی؟ گفت: او را فقط با چادری کفن کرده بودند که سر و صورت و نیمة بالای بدنش را در آن پیچیده بودند و روی پاهای او بوته‌های سپیج ریخته بودند و آن بوته‌ها هم به همان حال بود و از هنگام دفن او تا آن زمان چهل و شش سال گذشته بود. جابر مشورت کرد که جسد پدرش را با مشگ خوشبو کند. یاران پیامبر^(ص) نپذیرفتند و گفتند: هیچ گونه کاری و تغییری نسبت به اجساد ندهید و آن دو جسد را از آن جا به جای دیگری منتقل کردند و این به آن جهت بود که مجرای قنات از روی گور آن دو می‌گذشت. همه اجسادی که بیرون آوردند تر و تازه بود و دگرگون نشده بود.

عمرو بن هیثم پدر قَطْنَ از هشام دستوانی، از ابوزییر، از جابر نقل می‌کند که می‌گفته است:^۱ هنگامی که معاویه خواست قنات مدینه را جاری سازد به ما گفته شد گور شهیدان خود را که در جنگ اُحد شهید شده‌اند تغییر مکان دهیم. اجساد را پس از چهل سال بیرون کشیدیم، همگی تر و تازه و ملایم بود و دستها و پاهایشان به راحتی تکان می‌خورد اما فاصل

۱. این موضوع در مغاری واقعی هم مفصل آمده است و تفاوت‌های مختصری دارد. از جمله اینکه خواهر عبدالله بن عمرو به نام هند اجساد پاک شوهر و برادر و پسر خود را بر شتری سوار کرده بود و نام پسرش را خلاصه ضبط کرده است، رکت: ترجمه مغاری، ج ۱، ص ۱۹۲-۱۹۱ م.

همچنان استوار بودا.

سعید بن عامر از شعبه، از ابوئجیح، از عطاء، از جابر نقل می‌کند که می‌گفته است * مردی را هم همراه پدرم در یک گور دفن کردند و من نتوانستم راضی شوم و جسد پدرم را بیرون آوردم و در گوری به تنها بی خاک کردم.

موسى بن اسماعیل از ابوهلال، از سعید پدر مسلمه، از ابونصرة، از جابر بن عبدالله نقل می‌کند که می‌گفته است * شب جنگ احمد پدرش به او گفته است: امیدوارم فردا از نخستین کسانی باشم که کشته شوم. در باره دخترانم به تو سفارش به نیکی می‌کنم. پدرم کشته شد و دو تن را در یک گور دفن کردیم. شش ماه صبر کردم ولی فکر من مرا راحت نمی‌گذاشت، مگر اینکه او را به تنها بی دفن کنم. او را از گور بیرون آوردم، زمین چیزی از بدن او را نخوردۀ بود، مگر اندکی از لاله گوشش را.^۱

سلیمان بن حرب از حماد بن زید، از سعید بن بزید پدر مسلمه، از ابونصرة، از جابر نقل می‌کند که می‌گفته است * یک یا دو مرد دیگر را همراه پدرم در گورش دفن کردند، و من از این موضوع ناراحت بودم و پس از شش ماه او را بیرون آوردم و جای دیگر دفن کردم چیزی از بدنش به جز چند تار موی ریش او که به زمین چسبیده بود تغییری نکرده بود.

فضل بن دُکَنْ از زکریاء بن ابی زائده، از عامر شعبی، از قول جابر بن عبدالله نقل می‌کند * پدرش در حالی شهید شده که وامدار بوده است. جابر می‌گوید، به حضور پیامبر (ص) رفتم و گفتم: پدرم وام دارد و ما چیزی جز محصول یک درخت خرمانداریم و محصول دوسال آن درخت هم برای پرداخت وام او کافی نیست، همراه من باید که طلبکاران به من ناسزا نگویند. پیامبر بر گرد خرماهای انباشته شده گردید و دعا فرمود و سپس همانجا نشست و پرسید طلبکاران پدرت کجا بایند؟ تمام طلب ایشان را از همان خرما پرداخت فرمود و همان اندازه هم برای ما باقی ماند.^۲

۱. در دو صفحه قبل ملاحظه کردید که پیامبر (ص) دستور فرمودند عبدالله و عمرو بن جمیح را در یک گور دفن کنند. چگونه جناب جابر که مورد لطف فراوان حضرت ختنی مرتبت بوده است چنین رفتار می‌کند - م.

۲. این موضوع همراه چند لطف مخصوص دیگر پیامبر (ص) به جابر در ترجمه مغازی، ج ۰۱، ص ۲۹۹-۲۹۶ به تفصیل آمده است - م.

خراش بن صَمَة

ابن عمرو بن جموح بن زید بن حرام بن كعب بن غنم بن سَلَمَة. مادرش ام حبیب دختر عبد الرحمن بن هلال بن عمیر بن اخطم از مردم طائف است. به خراش (قائد الفرسین) فرمانده دو اسب می گفته اند. خراش پسری به نام سَلَمَة داشته است که مادرش فُکَيْهَة دختر بیزید بن قبظی بن صخر بن خنساء بن سنان بن عبید از بنی سلمه است و پسر دیگری به نام عبد الرحمن و دختری به نام عایشه که مادرشان کنیزی بوده است. اعقاب خراش پس از او باقی بوده و اکنون منقرض شده اند و کسی از ایشان باقی نیست.

واقدی از عبدالعزیز بن محمد، از یحیی بن اُسامه، از ابو جابر، از پدرش نقل می کند: «معاذ بن صَمَة بن عمرو بن جموح، برادرِ خراش هم در جنگ بدر شرکت داشته است، ولی خود واقدی می گوید: این موضوع ثابت نشده و مورد اجماع هم نیست. خراش بن صَمَة از تیراندازان بنام یاران پیامبر (ص) بوده، در جنگ بدر واحد شرکت کرده است و روز اُحد ده زخم برداشته است.

عُمَيْر بن حِرَام

ابن عمرو بن جموح بن زید بن حرام بن كعب. به روایت واقدی و عبدالله بن محمد بن عمارة انصاری در جنگ بدر شرکت کرده است، ولی موسی بن عقبه و محمد بن اسحاق و ابومعشر او را از شرکت‌کنندگان در بدر نشمرده اند. عُمَيْر درگذشته و از او نسلی باقی نمانده است.

عُمَيْر بن حُمَّام

ابن جموح بن زید بن حرام بن كعب. مادرش نوار دختر عامر بن نابی بن زید بن حرام بن كعب است. پیامبر (ص) میان او و عبیده بن حارث عقد برادری بستند و آن دو در جنگ بدر شهید شدند.

عفان بن مسلم از حماد بن سلمه، از ثابت، از عکرَمَة نقل می کند که می گفته است

* در جنگ بدر پیامبر در خیمای بودند و خطاب به مردم فرمودند: بستایید و بپاخیزید بهسوی بهشتی که پهنه آن چون پهنه آسمانها و زمین است و برای پرهیزگاران آماده شده است.^۱ عمر بن حمام گفت: بهبه. پیامبر(ص) به او فرمود چرا به کردی؟ گفت: امیدوارم اهل آن بهشت باشم. پیامبر فرمودند: تو اهل آن هستی. گوید: عُمَيْرٌ از انبان خود چند خرما بیرون آورد و شروع به خوردن کرد، و سپس گفت: اگر قرار باشد آنقدر زنده بمانم که این خرماها را بخورم، زندگی طولانی خواهد بود. آنها را کنار افکند و شروع به جنگ کرد تا کشته شد.

و اقدی از محمد بن صالح، از عاصم بن عمر بن قتادة نقل می‌کند * نخستین شهید انصار در جنگ بدر عُمَيْرٌ بن حمام است که او را خالد بن أَعْلَمَ کشته است. و اقدی و عبدالله بن محمد بن عمارة انصاری هردو می‌گویند برای عُمَيْرٌ نسلی باقی نمانده است.

معاذ بن عمرو

ابن جموح بن زید بن حرام بن کعب. مادرش هند دختر عمرو بن حرام بن ثعلبة بن حرام بن کعب است. معاذ دارای پسری به نام عبدالله و دختری به نام امامه بوده که مادرشان ثبیة دختر عمرو بن سعد بن مالک بن حارثه بن ثعلبة بن عمرو بن خزرج است، و از خاندان بنی ساعدة بوده است.

به روایت همگان معاذ در بیعت عقبه شرکت داشته و در بدر و أحد هم شرکت کرده است. معاذ در گذشته و نسلی از او باقی نیست. و برادرش:

معوذ بن عمرو

برادر تنی معاذ است. به روایت موسی بن عقبه و ابو معشر و اقدی در جنگ بدر شرکت کرده است، ولی محمد بن اسحاق او را از شرکت‌کنندگان بدر نمی‌داند. او در جنگ أحد شرکت کرد و نسلی از او باقی نیست. و برادرشان.

۱. گرفته شده از آیه ۱۳۳ سوره سوم - آل عمران - و اقدی می‌گوید: عُمَيْرٌ نخستین شهید انصار در جنگ بدر است - م

خلاد بن عمرو

برادر تنی ایشان است. به روایت همگان در بدر شرکت کرده است و در أحد هم حاضر بوده است و نسلی از او باقی نمانده است.^۱

حباب بن منذر

ابن جموح بن زید بن حرام بن کعب. کنیه اش ابو عمرو است و مادرش شموس دختر حق بن امة بن حرام است. حباب دارای پسری به نام خَسْرَم و دختری به نام ام جمیل است که مادرشان زینب دختر صیفی بن ضخر بن خنساء از بنی عبید بن سلمه است. حباب دایی منذر بن عمرو ساعدی است که یکی از سالارهای دوازده گانه انصار است و هموست که در جنگ بشر معونه شهید شد و پیامبر (ص) فرمودند: اسب خود را برای اینکه به شهادت بر سر به حرکت در آورد. حباب در جنگ بدر هم شرکت کرده است.

و اقدی از ابراهیم بن اسماعیل بن ابی حییة، از داود بن حُصَّین، از عُکْرَمَة، از ابن عباس نقل می‌کند * پیامبر (ص) در جنگ بدر در محلی فرود آمدند، حباب گفت: اینجا مناسب نیست ما را به نزدیک ترین آب به دشمن ببریم و کنار آن حوضی ایجاد می‌کنیم و ظرفها را در آن قرار می‌دهیم، آب می‌آشامیم و جنگ می‌کنیم و سر دیگر چاهها را می‌بندیم. گوید: جبرئیل (ع) به حضور رسول خدا (ص) آمد و گفت: رأی درست همان است که حباب بن منذر به آن اشاره کرد، و پیامبر (ص) به حباب فرمودند: رأی صحیح را اظهار داشتی و برخاستند و همان کار را انجام دادند.

سلیمان بن حرب از حماد بن زید، از بھی بن سعید نقل می‌کند * پیامبر (ص) روز جنگ بدر با مردم مشورت فرمود. حباب بن منذر برخاست و گفت: ما اهل جنگیم و چنان مصلحت می‌بینیم که سر همه چاههای آب جز یک چاه را بسندیم و با آنان کنار همان چاه رویاروی شویم. گوید: پیامبر (ص) در جنگ بنی نضیر و بنی قریظه هم مشورت فرمود.

۱. و اقدی در مغازی، ج ۱، ص ۲۰۶ و ابن هشام در سیره، ج ۳، ص ۱۳۲، خlad را از شهیدان جنگ أحد بر شمرده‌اند. سکوت ابن سعد در این باره عجیب است، آیا افتادگی‌هایی در چاپ کتاب با نسخه‌ها بوده است؟ - م.

آن جا هم حباب بن منذر بربخاست و گفت: عقیده‌ام این است که میان دژهای ایشان فرود آیم و ارتباط آنان را با یکدیگر قطع کنیم؛ و رسول خدا(ص) به پیشنهاد او عمل فرمودند. واقدی از محمد بن قدامة، از عمر بن حسین نقل می‌کند که می‌گفته است «پرچم قبیله خزر ج روز جنگ بدر با حباب بود. واقدی می‌گوید: حباب در سی و سه سالگی خود در جنگ بدر شرکت کرده است و عموم سیره نویسان او را از شرکت‌کنندگان بدر می‌دانند، غیر از محمد بن اسحاق که او را از شرکت‌کنندگان در بدر نمی‌داند و این اشتباهی است که از او سرزده است و موضوع شرکت حباب در بدر بسیار مشهور است. حباب در جنگ اُحد هم شرکت و همراه رسول خدا پایداری کرد و با آن حضرت یعیٰ ایستادگی تا پای مرگ کرد و در جنگ خندق و تمام جنگهای دیگر هم همراه پیامبر(ص) بوده است. و چون انصار در سقیفه بنی ساعد برای یعیٰ با سعد بن عباده جمع شدند، او هم آن‌جا حاضر بود، ابوبکر و عمر و ابو عبیده بن جراح و دیگر مهاجران هم حاضر شدند. و چون سخن گفتند، حباب بن منذر گفت: من درختی هستم که معیار و محک قوم می‌باشم و نخل پربار و حراست شده آنم.^۱ باید امیری از ما و امیری از شما باشد. بعد هم که با ابوبکر بیعت شد پراکنده شدند. حباب بن منذر به روزگار خلافت عمر درگذشت و نسلی از او باقی نمانده است.

عقبة بن عامر

ابن نایی بن زید بن حرام بن کعب، مادرش فُکیهه دختر سکن بن زید بن امية بن منان بن کعب بن عدی است. نسلی از او باقی نمانده است. عقبة در بیعت عقبة نخستین شرکت داشت و از شش تنی از انصار است که در مکه مسلمان شدند و پیش از آنان کسی از انصار مسلمان نبوده است. واقدی می‌گوید: این موضوع در نظر ما ثابت است.

عقبة در بدر و اُحد شرکت کرد. روز جنگ اُحد به مغفر خود دستمالی سبز بسته بود که شاخص بود. در خندق و تمام جنگهای دیگر هم همراه رسول خدا(ص) بود. عقبه در جنگ یمامه که در سال دوازدهم هجرت به روزگار حکومت ابوبکر بوده شرکت کرده است و در همان جنگ شهید شد.

۱. ضرب المثل است که برای بروزندگی و خردمندی شخص گفته می‌شود، رک: میدانی، مجمع الامثال، ج ۱، چاپ محمد محسن الدین عبدالحمید، مصر، ۱۹۵۹، ص ۳۱، ذیل شماره ۱۲۵ - م.

ثابت بن ثعلبة

ابن زید بن حارث بن حرام بن کعب. مادرش ام اناس دختر سعد از خانواده بنی عُذرة و از خاندان بنی سعد بن هُذیم و از قبیله قضاعه است. به او ثابت بن جذع هم می‌گفته‌اند و جذع لقب ثعلبة است که به واسطه شجاعت و قوت قلب به او اطلاق می‌شده است. ثابت دارای دو پسر به نام عبدالله و حارث و دختری به نام ام اناس است که مادرشان امامه دختر عثمان بن خلدة بن مخلد بن عامر بن زریق از قبیله خزرچ است. فرزندان آنان باقی بوده‌اند، ولی منقرض شده‌اند.

محمد بن سعد می‌گوید: برای من گفته‌اند که به تازگی قومی خود را منسوب به او می‌دانند و می‌گویند، نام و نسب ثابت به صورت ثابت بن ثعلبة بن جذع صحیح است. به روایت تمام سیره‌نویسان، ثابت در بیعت عقبه همراه هفتاد تن انصار بوده است. و در بدر و أحد و خندق و حُدیبیه و خیبر و فتح مکه و فتح طائف حضور داشته است و در جنگ طائف شهید شده است.

عمیر بن حارث

ابن ثعلبة بن حارث بن حرام بن کعب. موسی بن عقبه نام پدر بزرگ او را لبَّدَه ضبط کرده است. مادرش کبشة دختر نایئ بن زید بن حرام از خاندان بنی سلمه است و به روایت همگان در بیعت عقبه شرکت داشته است. عمیر در جنگ‌های بدر و أحد حضور داشته است و نسلی از او باقی نمانده است.

از آزادکردن خاندان حرام بن کعب

تمیم آزادکرده خراش بن حصمه

پیامبر (ص) میان تمیم آزادکرده خراش و ختاب آزادکرده عتبه بن غزوan عقد برادری بستند. تمیم در جنگ‌های بدر و أحد شرکت کرد و درگذشت و نسلی از او باقی نمانده است.

حَبِيبُ بْنُ أَشْوَدٍ

از آزادگان و وابستگان بنی حرام است. محمد بن اسحاق و ابو معشر و واقدی نام او و پدرش را همین‌گونه ثبت کرده‌اند، ولی موسی بن عقبه او را حبیب بن سعد نوشته است. او هم در جنگ‌های بدر و أحد شرکت کرده و درگذشته است و نسلی از او باقی نمانده است.

از خاندان بنی عبیدلله بن عدی بن کعب بن سلمه

پُشْرُ بْنُ بَرَاءٍ

ابن معروف بن صخر بن خنساء بن سنان بن عبید. مادرش خلیده دختر قيس بن ثابت بن خالد از خاندان دهمان و از قبیله اشجع است. به روایت همگان بشرین براء در بیعت عقبه حضور داشته است و از تیراندازان بنام یاران رسول خداست. پیامبر(ص) میان پسر و واقد بن عبدالله تمیمی که همپیمان بنی عدی بود عقد برادری بست.

پسر بن براء در جنگ‌های بدر و أحد و خندق و حدیبه و خیر همراه پیامبر بوده است و در خیر همراه پیامبر(ص) از بزغاله مسمومی که زنی یهودی به پیامبر هدیه داده بود، خورد و همین‌که بشر بن براء لقمه‌اش را فرو برد، از جای خود برناخسته بود که صورتش سیاه و به رنگ طیلسان شد و یک سال بیمار و دردمند بود و از همان بیماری درگذشت. نیز گفته شده است که همین‌که لقمه را فرو برد همانجا و درجا درگذشت.^۱

یزید بن هارون از محمد بن عمرو، از ابوسلمه بن عبد الرحمن، همچنین عفان بن مسلم، از حماد بن سلمه، از ابو محمد بن معبد بن ابو قتادة، از زیر بن منذر، همچنین یعقوب بن ابراهیم بن سعد زهری، از پدرش، از صالح بن کیسان، از ابن شهاب، از عبد الرحمن بن عبدالله بن کعب بن مالک نقل می‌کنند: «رسول خدا(ص) به قبیله بنی سلمه فرمود: سalar شما کیست؟ گفتند: جد بن قيس است ولی مردی بخیل است. پیامبر فرمودند: هیچ دردی بدتر از بخل نیست، سalar شما بشر بن براء بن معروف است.

۱. برای اطلاع بیشتر از چگونگی مسموم شدن بشرین براء، رک: ترجمه مغازی، ج ۲، ص ۵۱۸-۵۱۷.

عبدالله بن جدّ

ابن قیس بن صخر بن خنساء بن سنان بن عبید. مادرش هند دختر سهل از قبیله جهينة و از خاندان بنی ریعه است. معاذ بن جبل برادر مادری اوست.

عبدالله در جنگ‌های بدر و أحد شرکت کرد، پدرش جدّ بن قیس با آنکه ظاهرآ مسلمان بود و همراه پیامبر (ص) در چند جنگ شرکت کرد، ولی منافق بود. کنیه جدّ بن قیس ابووهب است و در جنگ تبوك این آیه درباره او نازل شده است:

«برخی از ایشان می‌گوید به من اجازه بده (که در جنگ شرکت نکنم) و مرا به فتنه مینداز همانا که در فتنه سقوط کرده‌اند». ^۱ از عبدالله بن جدّ نسلی باقی نمانده است و از برادرش محمد بن جدّ بن قیس نسل باقی است.

سنان بن صیفی

ابن صخر بن خنساء بن عبید. مادرش نائلة دختر قیس بن نعمان بن سنان از خاندان بنی سلمه است. سنان دارای پسری به نام مسعود بوده که مادرش کنیز است. به روایت همگان سنان بن صیفی در بیعت عقبه همراه هفتاد تن انصار بوده است و در جنگ بدر و أحد شرکت کرده و درگذشته است و نسلی از او باقی نمانده است.

عُتبة بن عبد الله

ابن صخر بن خنساء بن سنان بن عبید. مادرش بُسرة دختر زید بن امیه بن سنان بن کعب بن غنم بن کعب بن سلمه است. در بدر و أحد شرکت کرده و درگذشته است و نسلی از او باقی نمانده است.

۱. بخشی از آیه ۴۹ سوره نہم - توبه - برای اطلاع بیشتر از شان نزول این آیه رک. شیخ طوسی، تفسیر تیان، ج ۵، چاپ نجف ۱۳۸۵ قمری، ص ۲۳۲ - م.

طفیل بن مالک

ابن خنساء بن سنان بن عبید. مادرش اسماء دختر قین بن کعب بن سواد از بنی سلمه است. طفیل دو پسر به نامهای عبدالله و ریبع داشته و مادرشان ادام دختر قرط بن خنساء بن سنان بن عبید از خاندان بنی سلمه است. طفیل به روایت همگان در بیعت عقبه و جنگ بدر و أحد شرکت کرده است. اولاد او باقی مانده بودند و اکنون منقرض شده و از میان رفته‌اند.

طفیل بن نعمان

ابن خنساء بن سنان بن عبید. مادرش خنساء^۱ دختر رثاب بن نعمان بن سنان بن عبید و عمه جابر بن عبدالله بن رثاب است. طفیل بن نعمان هم به روایت همگان در بیعت عقبه شرکت داشته است و در جنگ بدر و أحد هم همراه پیامبر بوده و در أحد سیزده زخم برداشته است. در جنگ خندق هم شرکت کرده و شهید شده است. او را هم وحشی کشته است. وحشی می‌گفته است: خداوند متعال حمزه و طفیل را به دست من گرامی فرمود و به درجه شهادت رساند و مرا به دست آن دو خوار و بدبخت نفرمود، یعنی کافر کشته نشدم. طفیل دارای دختری به نام رُبیع بود که ابویحیی عبدالله بن عبدمناف بن نعمان بن سنان بن عبید با او ازدواج کرد و برای او فرزند آورد. مادر رُبیع اسماء دختر قرط بن خنساء^۲ بن سنان بن عبید است. برای طفیل اعقابی باقی نیست.

عبدالله بن عبد مناف

ابن نعمان بن سنان بن عبید بن عدی بن غنم بن کعب بن سلمه. کنیه‌اش ابویحیی و مادرش حُمیمة دختر عبید بن ابی کعب بن قین بن کعب بن سواد از خاندان بنی سلمه است. عبدالله بن عبدمناف دختری هم به نام حُمیمة دارد که مادرش رُبیع دختر طفیل بن نعمان است. عبدالله

^۱ و ^۲. ملاحظه من فرمایید نام خناء برای زن و مرد به کار من رفته است - م.

بن عبدمناف در جنگهای بدر و اُحد شرکت کرده است و درگذشته و اعقاب او باقی نمانده‌اند.

جابر بن عبدالله بن رئاب

ابن نعمان بن سنان بن عبید. مادرش ام جابر دختر زهیر بن ثعلبة بن عبید از بنی سلمه است. جابر از شش تن انصاری است که پیش از همه در مکه مسلمان شدند. جابر در بدر و اُحد و خندق و تمام جنگهای دیگر همراه پیامبر (ص) بوده و احادیثی از آن حضرت روایت کرده است و درگذشته است و اعتاب او باقی نیستند.

عفان بن مسلم از همام بن یحیی، از کلبی نقل می‌کند * در باره آیه مبارکه: «محو می‌کند خدا آنچه را می‌خواهد و اثبات می‌کند.»^۱ می‌گفته است منظور آن است که روزی و عمر را کم و بیش می‌فرماید. گوید، به کلبی گفتم: چه کسی این‌گونه برای تو گفته است؟ گفت: ابو صالح از قول جابر بن عبدالله انصاری، از پیامبر (ص) نقل کرده است.

عارِم بن فضل از حماد بن سلمة، از کلبی، از ابو صالح، از جابر بن عبدالله بن رئاب انصاری نقل می‌کند که «پیامبر (ص) در باره این آیه: «برای آنان مژده و بشارت در زندگی این جهانی است و آن جهانی»^۲، می‌فرموده‌اند: منظور خواب نیکو و رؤیای پسندیده است که بنده در این جهان می‌بیند یا برای او دیده می‌شود.

خلیل بن قیس

ابن نعمان بن سنان بن عبید. مادرش ادام دختر قین بن کعب بن سواد از بنی سلمه است. محمد بن اسحاق و واقدی نام او را خلیل نوشته‌اند و موسی بن عقبه و ابومعشر خلیل و برخی دیگر خالده و عبدالله بن محمد بن عمارة انصاری خالد نوشته است. برادر پدر و مادری او

۱. بخشی از آیه ۴۰ سوره سیزدهم – رعد – ا. ابوالفتوح رازی در تفسیر خود، ج ۴، هبین مطلب را هم آورده است و روایات دیگری هم نقل کرده که برای اطلاع بیشتر باید به آنجا مراجعه کرد – م.

۲. بخشی از آیه ۶۴ سوره دهم – یونس – شیخ طوسی در تفسیر نیان، ج ۵، ص ۴۰۳، هبین مطلب را هم آورده است و از قول حضرت امام محمد باقر (ع) هم نقل کرده است – م.

هم که نامش خلاد بوده با او در جنگ بدر همراه بوده است، ولی موسی بن عقبه و محمد بن اسحاق و ابو معشر و واقدی خلاد را از شرکت کنندگان در بدر ننوشته‌اند، من هم خیال نمی‌کنم موضوع ثابتی باشد. خلید بن قیس در بدر و احمد شرکت کرد و درگذشت و اعتاب او باقی نمانده‌اند.

یزید بن منذر

ابن سرح بن خناس بن سنان بن عبید. به روایت همگان در بیعت عقبه همراه هفتاد تن انصار بوده است و رسول خدا(ص) میان او و عامر بن ریبعه هم پیمان بنی عدی بن کعب عقد برادری بستند.

یزید بن منذر در بدر و احمد شرکت کرده و درگذشته است و نسلی برای او باقی نمانده است. عبدالله بن محمد بن عماره انصاری می‌گوید: به تازگی قومی خود را به یزید بن منذر نسبت می‌دهند و صحیح نیست. و برادرش.

معقل بن منذر

ابن سرح بن خناس بن سنان بن عبید. در بیعت عقبه همراه هفتاد تن انصار بوده است و همگان این موضوع را گفته‌اند. در بدر و احمد شرکت کرد و درگذشت و نسلی از او باقی نمانده است.

عبدالله بن فعمان

ابن بلذمة بن خناس بن سنان بن عبید. واقدی نام پدر بزرگش را به صورت بلذمة و موسی بن عقبه و ابن اسحاق و ابو معشر به صورت بلذمة ثبت کرده‌اند. عبدالله بن محمد بن عماره انصاری می‌گوید: بلذمة پسر عمومی ابو قتاده بن ربعی بن بلذمة است. عبدالله در جنگ‌های بدر و احمد شرکت کرد و درگذشت و نسلی از او باقی نمانده است.

ابن امية بن خنساء بن سنان بن عبید بن عدی بن غنم بن کعب بن سلمه. مادرش عتبیکه دختر خرثة بن عمرو بن عبید بن عامر بن بیاضه است. کنیه جبار ابو عبدالله بوده و به روایت همگان از هفتاد تن انصاری است که در بیعت عقبه شرکت کرده است. رسول خدا(ص) میان او و متداد بن عمرو عند برادری بستند. جبار در بدر و احد و خندق و تمام جنگهای دیگر همراه پیامبر(ص) بوده است و پیامبر(ص) او را برای ارزیابی محصول به خیر و نقاط دیگر اعزام فرموده‌اند. جبار در جنگ بدر سی و دو ساله بود و به روزگار خلافت عثمان درگذشت. مرگش در سال سی هجرت و در مدینه بوده است و اعقاب او باقی هستند.

ضحاک بن حارثه

ابن زید بن ثعلبة بن عبید بن عدی بن غنم بن کعب بن سلمه. مادرش هند دختر مالک بن عامر بن بیاضه است. ضحاک پسری به نام یزید داشته و مادرش امامۃ دختر محثث بن زید بن ثعلبة بن عبید از بنی سلمه است، و مدت‌هاست که اعقاب ضحاک منقرض شده و از میان رفته‌اند. ضحاک هم به روایت همگان با هفتاد تن انصار در بیعت عقبه شرکت داشته است. او در جنگ بدر هم شرکت کرده است.

سجاد بن رزن

ابن زید بن ثعلبة بن عبید بن عدی بن غنم بن کعب بن سلمه. مادرش ام قيس دختر قین بن کعب بن سجاد از بنی سلمه است. واقدی و عبدالله بن محمد انصار نام و نسب او را همین‌گونه آورده‌اند. موسی بن عقبه نام او را اسود بن رزن بن ثعلبه نوشته و میان نیاکان او زید را نام نبرده است. و ابن اسحاق و ابو معشر به صورت سجاد بن زريق بن ثعلبه نوشته‌اند و به نظر ما تصحیحی است که از طرف راویان آنان صورت گرفته است.

سجاد بن رزن دو دختر داشته است یکی به نام ام عبدالله و دیگری به نام ام رزن و

هر دو از بانوانی هستند که مسلمان شده و بیعت کرده‌اند و مادر ام رزن خنساء دختر رئاب بن نعمان بن سنان بن عبید است. سواد بن رزن در جنگ‌های بدر و اُحد شرکت کرده و درگذشته است و نسلی از او باقی نمانده است.

از همپیمانان و آزادکردگان و وابستگان بنی عبید بن عدی

حمزة بن حمیز

از همپیمانان ایشان و از خاندان دهمان و قبیله اشجع است. واقعی ضمن آنکه نام و نام پدرش را چنین نوشته است، می‌گوید: نام او را خارجه هم شنیده‌ام. موسی بن عقبه او را حارثه بن حمیر نوشته است و از قول ابو معشر هم نام او را متفاوت نوشته‌اند. برخی از قول او حربة بن حمیر گفته‌اند، ولی همگان در اینکه او از خاندان دهمان و قبیله اشجع است، متفق‌اند و او را همپیمان بنی عبید بن عدی می‌دانند. او در جنگ بدر و اُحد شرکت کرده و درگذشته است و اعقابی از او باقی نمانده است و برادرش.

عبدالله بن حمیر

او هم از خاندان دهمان و قبیله اشجع است. همگان در مورد نام او اتفاق نظر دارند. در بدر و اُحد شرکت کرده است و درگذشته و اعقاب او باقی نیستند.

نعمان بن سنان

آزادکرده بنی عبید است و همگان در این باره اتفاق نظر دارند و در بدر و اُحد شرکت کرده است و نسلی از او باقی نیست.

از خاندان بنی سواد بن غنم بن کعب بن سلمه

قطبه بن عامر

ابن حدیده بن عمرو بن سواد، کنیه اش ابو زید و مادرش زینب دختر عمرو بن سنان بن عمرو بن مالک بن بئته بن قطبه بن عوف بن عامر بن ثعلبة بن مالک بن افصی بن عمرو بن اسلم است. قطبه را دختری به نام ام جمیل است که از بانوان مسلمان و بیعت‌کننده است و مادرش ام عمرو دختر عمرو بن خلید بن عمرو بن سواد بن غنم بن کعب بن سلمه است. قطبه به روایت همگان در هردو بیعت عقبه شرکت کرده است و او را از شش تن انصاری شمرده‌اند که نخستین افرادی بوده‌اند که در مکه مسلمان شده‌اند و کسی از انصار پیش از ایشان مسلمان نشده است. واقعی هم می‌گوید: این موضوع در نظر ما هم ثابت است. قطبه از تیراندازان بنام یاران پیامبر (ص) بوده و در بدر و احمد و خندق و تمام جنگ‌های دیگر همراه پیامبر (ص) بوده است. در فتح مکه پرچم بنی سلمه در دست او بوده است و در جنگ احمد نه زخم برداشته است.

واقعی از ابوبکر بن عبدالله بن ابی سبرة، از اسحاق بن عبدالله، از پسر کعب بن مالک نقل می‌کند که * پیامبر (ص) قطبه بن عامر بن حدیده را به فرماندهی بیست مرد به قبیله‌ای از قبایل خشم در ناحیه تباله^۱ اعزام فرمود و دستور داد به آنان حمله برد. آنان هنگامی به محل سکونت آن قبیله رسیدند که همگان خفته بودند و آرام گرفته بودند و چون حمله کردند، آن قوم هم به مقابله پرداختند و گروهی از هردو سوز خمی شدند، ولی یاران قطبه پیروز شدند و تنی چند را کشتند و شتران و گوسپیدان ایشان را به مدینه آوردند. خمس غنایم را جدا کردند و پس از آن به هریک از شرکت‌کنندگان در آن سریه چهار شتر رسید و هر شتر معادل با ده گوسپند است.

این سریه در صفر سال نهم هجرت بوده است. ابو معشر می‌گوید: روز جنگ بدر قطبه بن عامر سنگی را میان دو صف انداخت و گفت: من فرار نخواهم کرد مگر هنگامی که

۱. واقعی در مغازی این سریه را به اختصار نقل کرده است، ج ۳، ص ۹۸۱ یاقوت در معجم البلدان فاصله تباله تا مکه را پنجاه و دو فرسنگ می‌داند و به راه بین بوده است، رک ج ۲، ص ۳۵۷-۳۵۸.

این سنگ فرار کند. قطبه به روزگار حکومت عثمان بن عفان درگذشت و نسلی از او باقی نمانده است. و برادرش.

یزید بن عاصی

برادر تنی قطبه و کنیه اش ابو مُنذر است. دو پسر به نامهای عبد الرحمن و مُنذر داشته که مادرشان عایشه دختر جُرَى بن عمرو بن عامر بن عبد رزاح بن ظفر از قبیله اوس است. یزید بن عامر هم به روایت همگان در بیعت عقبه همراه انصار بوده است. در جنگ بدر و اُحد شرکت کرده است و اعقاب او در مدینه و بغداد باقی هستند.

سُلَيْمَ بْنُ عَمْرُو

ابن حدیده بن عمرو بن سواد. مادرش اُم سُلَيْمَ دختر عمرو بن عباد بن عمرو بن سواد از قبیله بنی سلمه است. او هم در بیعت عقبه همراه هفتاد تن انصار بوده و این موضوع مورد اتفاق همگان است. او در بدر و اُحد شرکت کرده و در جنگ اُحد در ماه شوال که سی و دومین ماه هجرت بوده شهید شده است. نسلی از او باقی نمانده است.

ثعلبة بن عَنْمَة

ابن عدی بن سنان بن نابی بن عمرو بن سواد. مادرش جهیره دختر قین بن کعب از بنی سلمه است. به روایت همگان از هفتاد تن انصار است که در بیعت عقبه شرکت داشته‌اند. ثعلبة چون مسلمان شد همراه معاذ بن جَبَلْ و عبدالله بن اُنس بتھای بنی سلمه را می‌شکستند. ثعلبه در جنگ‌های بدر و اُحد و خندق شرکت کرد و در جنگ خندق شهید شد. او را هُبَّیْرَة بْن ابی وهب مخزومی به شهادت رسانده است.

عَبْسُ بْنُ عَامِرٍ

ابن عدی بن سنان بن نایی بن عمرو بن سواد. مادرش ام البنین دختر زهیر بن ثعلبة بن عبید از بنی سلمه است. او هم به روایت همگان از هفتادتنی است که در بیعت عقبه همراه انصار بوده است. در بدر و أحد شرکت کرده و درگذشته است و نسلی از او باقی نمانده است.

أبواليسْر

نامش کعب بن عمرو بن عباد بن عمرو بن سواد است. مادرش نسبتی دختر قیس بن اسود بن مُری از قبیله بنی سلمه است. ابوالیسر پسری به نام عُمیّر داشته که مادرش ام عمر و دختر عمر و بن حرام بن ثعلبة بن حرام بن کعب بن غنم بن کعب بن سلمه و عمة جابر بن عبد الله انصاری است. و پسر دیگری به نام یزید داشته است که مادرش لبابة دختر حارث بن سعید از قبیله مُریّة است. و پسر دیگری به نام حبیب که مادرش کنیز بوده است. و دختری به نام عایشه که مادرش ام الرابع دختر عبد عمر و بن مسعود بن عبدالاشهل است.

ابوالیسر هم به روایت همگان در بیعت عقبه همراه انصار بوده است. در جنگ بدر در حالی که بیست ساله بود شرکت کرد. در أحد و خندق و دیگر جنگها هم همراه پیامبر بود. مردی کوتاه قامت و پشت خمیده و دارای شکم برآمده بود. در سال پنجاه و پنج هجرت در حکومت معاویه در مدینه درگذشت. اعقاب او در مدینه باقی هستند.

سَهْلُ بْنُ قَيْنِسٍ

ابن ابی کعب بن قین بن کعب بن سواد. مادرش نائله دختر سلامه بن وقش بن زغبة بن زعوراء بن عبدالاشهل از خاندان اویس است. او پسرعموی کعب بن مالک بن ابی کعب بن قین شاعر معروف است. سهل در جنگهای بدر و أحد شرکت کرد و در جنگ أحد در ماه شوال که سی و دو مین ماه هجرت بود شهید شد. گور او در أحد شناخته شده و معروف است و از اعقاب او یک مرد و یک زن باقی مانده‌اند.

از آزادگر دگان و وابستگان بنی سواد بن غنم

عتره

آزادگر دگان سُلَيْمَ بْنُ عَمْرُو بْنُ حَدِيدَةَ بْنُ عَمْرُو بْنُ سَوَادَ. در بدر و **اُحد شرکت کرده است** و در جنگ **اُحد شهید شده است**. او را نوبل بن معاویه دیلی کشته است. موسی بن عقبه نام پدرش را هم عمر و ثبت کرده است.

از دیگر خاندان‌های بنی سلمه

معبد بن قیس

ابن صیفی بن صخر بن حرام بن ریبعة بن عدی بن غنم بن کعب بن سلمه. مادرش زهره دختر زهیر بن حرام بن ثعلبة بن عبید از بنی سلمه است. واقدی و عبدالله بن محمد بن عماره انصاری نام و نسب او را همین‌گونه آورده‌اند و در کتاب نسب انصار هم همین‌گونه است، ولی موسی بن عقبه و محمد بن اسحاق و ابو معشر می‌گویند معبد بن قیس بن صخر صحیح است و صیفی را نام نبرده‌اند. معبد در بدر و **اُحد شرکت کرده و در گذشته است و نسلی از او باقی نمانده است**. و برادرش.

عبدالله بن قیس

ابن صیفی بن صخر. ابن اسحاق و واقدی و عبدالله بن محمد بن عماره انصاری او را از شرکت کنندگان در جنگ بدر می‌دانند، ولی موسی بن عقبه او را در کتاب خود^۱ از شرکت کنندگان در بدر نیاورده است. او در جنگ **اُحد هم شرکت کرده و در گذشته است و نسلی از او باقی نمانده است**.

۱. برای اطلاع از شرح حال موسی بن عقبه و کتاب معازی او که بخشی از آن را ادوارد ساخاو منتشر ساخته است، رکذ مقدمه معازی، ج ۱، مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۶۱، ص ۲۵-۳۰.

عمر و بن طلق

ابن زید بن امیه بن سنان بن کعب بن غنم بن سلمة، ابن اسحاق و ابو معشر و واقدی و عبدالله بن محمد بن عماره نصاری او را از شرکت کنندگان در بدر می دانند، ولی موسی بن عقبه در کتاب خود او را از شرکت کنندگان بدر نمی داند. او در جنگ اُحد هم شرکت کرده است و نسلی از او باقی نمانده است.

معاذ بن جَبَلْ

ابن عمر و بن اوس بن عائذ بن عدی بن کعب بن اُدی بن سعد که برادر سلمه بن سعد است. مادرش هند دختر سهل از خاندان ربعه و از قبیله جهنه. عبدالله بن جد بن قیس برادر مادری معاذ بن جبل و از شرکت کنندگان در بدر است. معاذ دختری به نام ام عبدالله داشته که از بانوان مسلمان و بیعت کنندگان است و مادرش ام عمر و دختر خالد بن عمر و بن عدی بن سنان بن نابی بن عمر و بن سواد از قبیله بنی سلمه است. دو پسر هم داشته است. نام یکی عبدالله من است و نام دومی را برای ما نقل نکرده اند. همچنین مادر آن دو را هم نام نبرده اند. کنیه معاذ، ابو عبدالله من است. او به روایت همگان همراه هفتاد تن انصار در بیعت عقبه حضور داشته است و چون مسلمان شد او و ثعلبة بن عنانه و عبدالله بن اُنس بتهاي بنی سلمه را می شکستند.

واقدی از موسی بن محمد بن ابراهیم، از پدرش و نیز از عبدالله بن جعفر، از سعد بن ابراهیم و ابن ابی عون برای ما نقل می کردند که «پیامبر میان معاذ بن جبل و عبدالله بن مسعود عقد برادری بستند و در این مورد در نظر ما اختلافی نیست، ولی ابن اسحاق به تنها ی می گوید: پیامبر (ص) میان معاذ و جعفر بن ابی طالب عقد برادری بسته اند. هیچ کس دیگر هم غیر از ابن اسحاق این سخن را نگفته است. واقدی می گوید: چگونه ممکن است این چنین باشد؟ و حال آنکه موضوع ایجاد عقد برادری میان اصحاب پس از آمدن پیامبر (ص) به مدینه بوده و تا قبل از جنگ بدر ادامه داشته است و چون آیات میراث در جنگ بدر نازل شد، مسئله عقد برادری نسخ شد و جعفر بن ابی طالب پیش از آن تاریخ از مکه به حبسه

هجرت کرده بوده است و هنگام پستن عقد برادری میان اصحاب در حبشه بوده و هفت سال پس از آن بازگشته است؛ و این اشتباہی است که از محمد بن اسحاق سرزده است.

بنا به آنچه که واقعی از ایوب بن نعمان، از پدرش، از قول خویشاوندانش برای ما نقل می‌کند * معاذ بن جبل در حالی که بیست یا بیست و یک سال داشته است در جنگ بدر شرکت کرده است. معاذ در أحد و خندق و تمام جنگهای دیگر همراه پیامبر(ص) بوده است.

واقعی از معمر، از زهری، از ابن کعب بن مالک نقل می‌کند * چون بستانکاران معاذ بن جبل بر او سخت گرفتند پیامبر اموال او را برای بستانکارانش گرفتند و او را به یمن اعزام فرمودند و گفتند: شاید خداوند متعال خسارت تو را جبران فرماید. واقعی می‌گوید: این موضوع در ربيع الآخر سال نهم هجرت بود.

یزید بن هارون و ابو ولید طیالسی هردو از شعبة بن حجاج، از ابی عون محمد بن عبیدالله، از حارث بن عمرو ثقیی برادرزاده مغیره نقل می‌کنند که می‌گفته‌اند یاران ما از قول معاذ بن جبل نقل می‌کنند که می‌گفته است * هنگامی که پیامبر(ص) مرا به یمن گسیل فرمودند، پرسیدند: اگر قضاوتی پیش آمد با چه معیاری قضاوت می‌کنی؟ گوید، گفتم: به آنچه در کتاب خداست قضاوت خواهم کرد. فرمودند: اگر حکم آن در کتاب خداوند نبود؟ گفتم: به آنچه رسول خدا قضاوت فرموده است. فرمودند: اگر در قضاوت‌های پیامبر خدا هم نبود؟ گفتم: اجتهد می‌کنم و رأی خود را می‌گویم و پروا نخواهم کرد. گوید، رسول خدا دست به سینه من زدند و فرمودند: سپاس خداوندی را که فرستاده رسول خدا را موفق فرمود که رسولش را خشنود کند.

فضل بن دُکَيْن از ابن عَيْنَة، از ابی نجیع نقل می‌کند * پیامبر(ص) برای مردم یمن نامه‌ای فرستادند و معاذ را گسیل داشتند و در نامه نوشته شده بود یکی از یاران گزیده و نویسنده و دانشمند خود را پیش شما فرستادم.^۱

عبدالله بن مُسلمة بن قعْبَ حارثی از مالک بن انس، از یحیی بن سعید نقل می‌کند *: معاذ بن جبل می‌گفته است: چون پای در رکاب نهادم آخرین سفارش پیامبر(ص) به من این بود که خلق خود را با مردم نیکو گردن، با مردم با خوش خوبی رفتار کن.

۱. برای اطلاع از متن نامه و مأخذی که در آنها آمده است، رکد: علی احمدی، مکاتب الرسول، ج ۱، ص ۲۲۴، و محمد حسیدالله، مجموعه الوثائق البیانیه - م.

وکیع بن جراح و فضل بن دُکین از سعید بن عبید طائی، از بُشیر بن یسار نقل می‌کنند که می‌گفته است * پای معاذ بن جبل معیوب بود و هنگامی که برای تعلیم مردم به یمن رفت چون با مردم نماز گزارد (در سجده و تشهید) پایش را دراز کرد یعنیها هم چنان کردند. چون نماز تمام شد به آنان گفت: خوب کردید که از من پیروی کردید. ولی دیگر این کار را ممکنید، زیرا من که پای خود را در نماز دراز کردم برای آن است که درد می‌کند.

عبدالله بن موسی از شیعیان، از اعمش، از شقيق نقل می‌کند * پیامبر(ص) معاذ را به یمن گماشتند. پیامبر(ص) رحلت فرمودند و ابوبکر خلیفه شد و او همچنان کارگزار یمن بود. در آن سال عمر امیرالحاج بود. معاذ به مکه آمد و گروهی برده و غلام همراش بودند، عمر به او گفت: ای ابو عبد الرحمن این برده‌گان و غلامان از چه کسی هستند؟ گفت: از خود من. عمر پرسید آنها از کجا آوردای؟ گفت: آنها را به من هدیه داده‌اند. عمر گفت: از من بشنو و اطاعت کن و آنها را پیش ابوبکر بفرست، اگر او با کمال میل به تو بخشید، از تو خواهند بود. معاذ گفت: در این مورد از تو اطاعت نمی‌کنم و چیزی که به من اهداء شده است را برای ابوبکر بفرستم؟ گوید، چون معاذ آن شب را خواهد، صبح پیش عمر آمد و گفت: ای پسر خطاب مطیع تو خواهم بود. دیشب در خواب دیدم که مرا به زور می‌کشیدند و می‌بردند و به سوی آتش می‌راندند و تو کمر بندم را گرفته بودی. معاذ آنها را پیش ابوبکر برد و گفت: تو برای ایشان سزاوارتری. ابوبکر گفت: آنان از تو هستند. معاذ آنان را به خانه خود برد و آنان برای نماز پشت سر معاذ به صفات ایستادند. چون نماز تمام شد معاذ به سوی ایشان برگشت و گفت: برای چه کسی نماز گزاردید؟ گفتند: برای خداوند تبارک و تعالی. معاذ گفت: بروید آزادید که شما از آن خدایید.

واقدی از محمد بن صالح، از موسی بن عمران بن مناخ نقل می‌کند که می‌گفته است * به هنگام رحلت رسول خدا(ص) کارگزار آن حضرت بر سپاهیان معاذ بن جبل بود. ابوالولید هشام طیالسی از شعبه، از حبیب نقل می‌کند که می‌گفته است از ذکوان شنیدم که می‌گفت * معاذ همراه رسول خدا(ص) نماز می‌گزارد و سپس می‌آمد و برای قوم خود پیش‌نمایی می‌کرد.

محمد بن عبدالله اسدی از سفیان ثوری و عفان بن مسلم از وُهیب بن خالد و همگی، از خالد حذاء (کفش دوز)، از ابو قلابه، از انس بن مالک نقل می‌کند * رسول خدا(ص) فرموده‌اند: داناترین امت من به حلال و حرام معاذ بن جبل است.

فضل بن دکین و قبیصه بن عقبه هردو از سفیان، از خالد حذاء، از ابونصر حمید بن هلال عدوی، از عبدالله بن صامت نقل می‌کنند * معاذ می‌گفته است: از هنگامی که مسلمان شده‌ام هرگز آب دهان بر زمین نینداخته‌ام.

عفان بن مسلم از وَهَبَ، از ایوب، از حمید بن هلال نقل می‌کند * معاذ بن جبل در غیر حالت نماز آب دهان انداخت و گفت: از هنگامی که افتخار مصاحب پیامبر(ص) را پیدا کردم، این کار را نکرده‌ام.

موسى بن داود از محمد بن راشد، از وضیع بن عطاء، از محفوظ بن علّمه، از پدرش نقل می‌کند * معاذ بن جبل وارد خیمه‌اش شد و دید همسرش از شکاف خیمه بیرون رانگاه می‌کند، او را کنک زد. و همو می‌گوید: معاذ سبب می‌خورد و زنش همراه او بود، یکی از غلامان او از آنجا گذشت. همسرش سبیل را که به آن دندان زده بود به آن غلام داد، معاذ همسرش را کنک زد.

معن بن عیسی از مالک بن انس، از ابی حازم بن دینار، از ابی ادریس خولانی نقل می‌کند که می‌گفته است * وارد مسجد دمشق شدم ناگاه به جوانمردی برخوردم که دندانهاش می‌درخشید و گروهی از مردم همراه او بودند که چون در مسأله‌ای اختلاف نظر پیدا می‌کردند به او ارجاع می‌دادند و رأی او را می‌پذیرفتند. پرسیدم کیست؟ گفتند: معاذ بن جبل است. فردای آن روز اول وقت برای نماز به مسجد رفت، دیدم او پیش از من آمده و نماز می‌گزارد. متظرش ایستادم تا نماز گزارد و چون نمازش تمام شد، رو به رویش رفت و سلامش دادم و گفتم: به خدا سوگند که من تو را فقط در راه و برای خدا دوست دارم. گفت: فقط برای خدا؟ گفتم: فقط برای خدا. باز همان سخن را گفت و من همان پاسخ را دادم. دامن ردایم را گرفت و به سوی خود کشید و گفت: بر تو مژده باد که از رسول خدا شنیدم که می‌گفت خداوند متعال فرموده است برای کسانی که برای من به یکدیگر محبت می‌ورزند و برای من با یکدیگر می‌نشینند و برای من به یکدیگر می‌بخشنند و برای من به دیدار یکدیگر می‌روند رحمت من واجب خواهد بود.

اسحاق بن یوسف از رق از عبدالمالک بن ابی سلیمان، از ابوالزییر، از شهر بن حوشب نقل می‌کند که می‌گفته است * مردی به من گفت: وارد مسجد حمص شدم و به گروهی برخوردم که میان آنان مرد سیه چرده زیبایی که دندانهای درخشانی داشت، نشسته بود و با آنکه میان آن گروه اشخاص مسن‌تر از او هم بودند، همگان روی به او آورده بودند و